

רע"פ 6474/12 - איליה מדבדב נ' מדינת ישראל

רע"פ 6474/12 - איליה מדבדב נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 6474/12

איליה מדבדב

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[12.02.2013]

כבוד השופט ס' ג'ובראן

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 4.7.12 בע"פ 32813-04-12 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' צבן - סג"כ, מ' מזרחי ור' כרמל

בשם המבקש:

בעצמו

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (ע"פ 32813-04-12, כבודה סגן הנשיאה י' צבן והשופטים מ' מזרחי ור' כרמל) מיום 4.7.2012.

המבקש הורשע ביום 29.12.2011 בבית משפט השלום בירושלים על פי הודאתו בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (מאות עבירות), הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות (מאות עבירות), שימוש במסמך מזויף ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף (עשרות עבירות). בתמצית, על פי עובדות כתב האישום המתוקן בקיץ 2011 השיג המבקש יחד עם נוספים כרטיסי אשראי מזויפים באמצעותם ביצעו מאות פעולות. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על חומרת העבירות, המצדיקה ענישה מחמירה, בפרט נוכח תפקידו המרכזי של המבקש בפרשה. יחד עם זאת, נוכח הסדר הטיעון בין הצדדים, גזר בית המשפט על המבקש את העונש המקסימאלי שהוסכם במסגרת הסדר הטיעון, הוא 30 חודשי מאסר בפועל, וכן שישה חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירה נוספת על פי פרק יא' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ופסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 12 חודשים. המבקש ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין לבית המשפט המחוזי. במסגרת זאת, ביקש לחזור בו מהודאתו, וטען כי לא הבין נכונה את הסדר הטיעון אליו הסכים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי בא כוחו של המבקש ייצגו נאמנה, והסביר לו את משמעות הסדר הטיעון. לעניין גזר הדין, קבע בית המשפט כי הוא אינו חורג מגבולות המקובל בגין עבירות מסוג זה, ומשכך אינו מצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

מכאן הבקשה שלפניי. בתוך כך, הבקשה שלפניי הוגשה ללא כל נימוקים. בד בבד, הגיש המבקש בקשה למינוי סנגור. ביום 16.10.2012 נדחתה הבקשה למינוי סנגור. ביום 5.11.2012 הוריתי כי המבקש יגיש את נימוקי הבקשה בתוך 30 יום. משלא הוגשו הנימוקים, הורתה הרשמת ל' בנמלך ביום 13.12.2012 כי המבקש יתקן את מחדלו בתוך חמישה ימים. חרף חלוף הזמן, לא הוגשו כל נימוקים לבקשה.

בנסיבות אלו, אין מנוס מלהורות על מחיקת ההליך. יצוין בהקשר זה כי בשונה מערעור פלילי בזכות, אין חוק סדר הדין הפלילי מאפשר הגשת בקשת רשות ערעור פורמאלית ורק לאחר הגשת נימוקים בנפרד. משכך, ההליך שבפניי, הנעדר כל נימוקים, כלל אינו עולה כדי בקשת רשות ערעור, והוא נמחק מהטעם שהוא הוגש בניגוד לסדרי דין (וראו לעניין זה החלטתי מיום 5.2.2013 ברע"פ 955/13 פדילה נ' מדינת ישראל). בבחינת למעלה מן הצורך, מאחר שההליך הוגש על ידי בעל הדין עצמו, שאינו מיוצג, ענייני בקפידה יתרה בהליכים הקודמים בעניינו של המבקש ובפסקי הדין של הערכאות הקודמות. על פניו, ובהתחשב בטענות שהעלה המבקש בערכאות הקודמות, לא מצאתי שהבקשה מגלה עילה להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי", ובעיקרה היא נסובה סביב נסיבותיו הפרטניות של המבקש. סוף דבר, הבקשה נמחקה. ניתנה היום, ב' באדר התשע"ג (12.2.2013).